

Vajda Gála – Vajdákkal

A Vajda Péter Gimnázium névadója születésének 200. évfordulójára a Vajda Hét programjaival emlékezett. Ennek záró rendezvénye a Vajda Gála volt.

Telt ház a Művelődési Központban, 500 főnyi hálás közönség, lelkes és tehetséges fellépők – így foglалható össze a péntek délelőtti gála. Felsora-

koztak mindazok, akik az iskolában, de többnyire az iskolán kívül az átlagos diákoknál jóval többet tudnak.

A protokoll rendkívüli eseménye Vajda Péter családja leszármazottainak részvétele volt, akik a szülőfaluk, Vanyola küldötteiként vettek részt a gálán. Vajda Péter öccsének utódai voltak itt: *Vajda Etelka és Vaj-*

da Tibor. Varga Györgyné Vajda Etelka a színpadról köszönte meg híres rokonának ünnepelését, és elmondta, hogy néhány évtizede még számos Vajda család lakott Vanyolán, de legtöbbszörük nem hagyott fiú utódot a településnek. Így öccse, Tibor ma az egyetlen Vajda, aki tovább őrzi ezt a nevet. Sok sikert kívánva fejezte be köszöntőjét.

Ezután már valóban a GÁLA következett. Hosszú volna értékelve felsorolni mindenkit, aki remekül elszórakoztatta tanárait, iskolatársait. Legyen elég bizonyíték a műsorszámok felsorolása: „*Lesz itt ének, hangszeres zene, rövid jelenet, diáksonglörködés, aerobik és... tánc, tánc – minden mennyiségben*” – konferálta fel a műsort az egyik műsorvezető. Nem csapta be a közönséget. Időnként a „menő” zenekarok divatos kelléke is „befüstölgött” a színpadra. Minden szám megkapta a maga külön üdvözlőjátékát, olykor a vastapsot is.

Két dologról nem szóltak a műsorvezetők, pedig alighanem ezek voltak a műsor fénypontjai. A gimnázium tanárnői – egy „lányosított” kollégájukkal – nagyszerű taps-koncertet adtak „A ritmus rondó játék” címmel. Zárásként pedig „ötszáz bizony” némán olvasta Petőfi Sándor Vajda Pétert búcsúztató versét, ahogyan az soronként, méltóságteljesen úszott a filmvászonra Beethoven Holdfény Szonátája I. tételének gitár-kíséretével. Sok magyartanárról több éves munkáját végezte el ez az ötlet.

Lenyűgöző percekkel zárult a Vajda Hét. – F –

Álarc, alaptartás, kész, rajt

Mókás gépiróversennyel indult a Szarvasi Helyi Csoport idei éve. A vidámságról azonban a tagok semmit sem sejtettek, főleg nem az értékes nyereségekről.

A megszokott időben gyűltünk össze a helyi gimnázium géptermében, ismerős és kevésbé ismerős arcok társaságában. Nagy örömeinkre ismeretlenekkel is, ugyanis folyamatosan bővül csoportunk létszáma.

Mielőtt azonban vezetőnk, Tóthné Jansik Erzsébet elkezdte volna beszédét, az ajtón ismerős versenyzők léptek be farsangi álarc-

ban. Ők a gimnázium 10. és 11. évfolyamos diákjai voltak, akik már belekóstoltak a versenyzésbe, szép sikerekkel. Köszöntötték a megjelenteket, majd bejelentették a farsangi versenyt, s elmondták az alapszabályokat. Persze, mit sem sejtettünk az egészről, mindenki meglepetten, mosolyogva fogadta őket, hisz a dolgozók hétköznapi életében néha jól jön egy kis móka, kacagás. A szabályok azonban egy kissé megváltoztak az országos versenyekhez képest. A részvétel mindenkinek kötelező volt, mindannyian kaptunk egy álarcot, melyet gépeléskor kellett viselnünk. Két feladatból állt a verseny. Elsőként egy farsangi szövegből, a pirossal kijelölt szavakat kellett két percen keresztül másolni, majd Csokonai: Dorottya című versének egyik versszakát másfél percre. A második feladatot nehezítette a sok idézőjel, a nagybetűk és a sortartás is. Alapjában véve nem volt nehéz a feladat, mégis nagy koncentrációt igényelt. A verseny végeztével a zsűrünk elvonult, hogy értékelje a dolgozatokat, s ezután mi is hozzákezdünk a munkánkhöz. Megbeszéltük az előre várható munkatervet, tanácskoztunk a helyi csoportot érintő feladatokról, jelentkeztünk a tavaszi bajnokságra is, a gyűlés végén pedig már gyakorlással is készültünk rá.

Mire végeztünk, addigra az eredmények is megszülettek. Szép számban születtek hibás dolgozatok, tehát a koncentráció nem mindenkinek ment, azonban egy hibátlan dolgozat is készült, mely a dobogó felső fokához bőven elég volt. Az értékes díjak pedig: 3. helyezett: egy trombitafűjás, 2. helyezett: kettő trombitafűjás, 1. helyezett: három trombitafűjás.

Azt hiszem ennél jobban nem is telhetett volna a csoport ez évi első összejövetele.

Csikós Edina, a helyi csoport krónikása